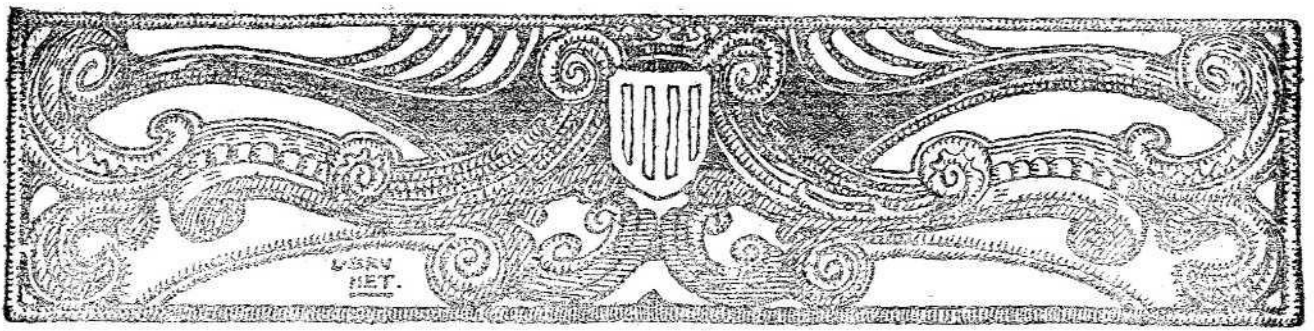

RENAIXEMENT

SETMANARI REPUBLICA AUTONOMISTA

Portaveu de les esquerres del districte del Vendrell

ANY I ■ NUM. 19

12 D'AGOST DE 1922

SUBSCRIPCIÓ

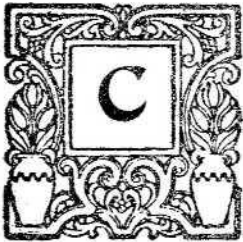
Vendrell . 2' - ptes. trimestre
A fora . . 2'50 » »
PREU : 25 cènts.

Redacció i Administració

MAR, 5, PRAL. - VENDRELL
TELÉFON 808

No es tornen els originals
Dels articles ne responen els
autors.
Anuncis a preus convencionals

CORREUS

OM un monstre fatídic, com una gorja famolenca, com un Moloc insaciable, se'ns apareix aquests dies l'esfinx impenetrable del *bussó*, de la caixa de correus...

Davant d'ella qualsevol sent més o menys una esgarrifança i es queda perplexe pensant que aquella caixa buida, de ressons de planxa de llauna, separa inexorablement al món en dues castes : Els de fora i els de dintre, fent-nos víctims a tots de la seva impassibilitat...

Defallits com si fatalment haguéssim d'oferir-nos a la voluntat d'un déu tan terrible com grotesc, que per un simbolisme irònic representatiu del Estat espanyol no té ni front per pensar, ni ulls per mirar, ni orelles per sentir, sinó boca per tragar, deixem caure dins sa gorja, en forma de cartes, els secrets de les nostres intimitats, les evolucions dels nostres negocis i les atencions de la nostra cortesia, que si fins avui eren l'encarnació amb els signes de la *má de tot el ser de nostre ser*, avui ja representen la *saó de sang de la nostra sang*, xuclada sens parar per la boca assedegada...

Perque resulti més apocalíptica l'aparició del *bussó* de la caixa de correus, de part de dintre, arriben a nosaltres les protestes d'una humanitat que igualment desvalguda s'ha revelat a prestar els seus serveis, perque sent que la ma mesquina del déu grotesc li va ofegant la vida...

En tant aquest déu es burla de l'actitut dels de dintre i del astorament dels de fora. No veu els perjudicis enormes que ocasiona al comerç i a l'indústria i la pertorbació que sofreix la vida del país amb qualsevulla interrupció del servei de comunicacions i no veu tampoc l'absurd i l'arbitrarietat que significa l'augment de les tarifes postals, quan no té altre fi, que la de convertir en una font d'ingressos lo que en qualsevol país del món, no representa més que una carga a la Nació en benefici públic del comerç i de l'indústria.

Al marge d'una batuda

 H, Cronista dels herois d'Esmandra, déixem que amb un migriure volterí, evocui la teva memòria amb l'intent d'esplaiar un xic el meu bon humor (ara que tinc calma) recollint per fi, certes *alusions* o *il·lusions* de cert periodiquet vivent per l'alta fi d'embolicar arengades.

Si permetem que recordant que tu també t'entretingueres en els temps de l'antigor a contar els combats de les granotes amb les rates, em diverteixi jo amb les petites coses d'un setmanari de veïnat, que per un inesplicable caprici del destí, li posaren el nom de «El Baix Penadés» quan tant bé li hauria escaigut «El Sol de la província» o «El Vigilant del barri».

No malgastaré molt paper, ni penso posar-me serio ni sortir-me de la meua temperança, perquè ni la cosa en si, ni el que ho origina, s'ho valen; penso solament entretenir-me una mica amb les seves quatre bravates insustancials, perquè malgrat considerar que la nostra missió ha de tendir a dignificar el periodisme i no a rebaixar-lo, no puc sustreure'm del plaer d'exterioritzar el divertiment que em proporciona setmanalment aquest periòdic, que més que un setmanari local, qualsevol el titllaria de butlletí oficial d'alguna associació de mainaderes...

Ja sé jo, que no sempre la decència ens faulta a esmerçar els nostres lleures, ocupant-nos de determinades diatribes carrinclones; ja sé jo, que no ens escau gaire fer-nos ressó de certes bestieses de criatura, com aquella de que *RENAIXEMENT* diu una mentida (pobrets de nosaltres) i no és molt digne de nosaltres el concedir la més petita beligerància a un periòdic que moralment ha perdut davant l'opinió, tot el prestigi, però tal volta el nostre silenci, en lloc d'ésser pres com una delicada mostra d'educació, fora interpretat com una covardia, com una ineptitut polemista, o com una falta de raó i semblant sospita, francament no val la pena que ningú la capeixi per tan poca cosa...

I dic aixó, perquè la nostra finalitat no és la de volar arran de terra per viure en una atmosfera de microbis; el nostre disseny és volar a més altura i estendre'ns molt més ampliament, car seguint *RENAIXEMENT* el portaveu de les es-

querres del districte, no és gaire lícit que fem malvé l'espai de les seves planes ocupant-nos en petites tonteries de veïnat...

Es clar que al dir portaveu de les esquerres del districte, no volem dir que siguem el portaveu d'aquesta molècula de periòdic que té la pretensió d'anomenar-se, nada menos que EL BAIX PENADES i que no representa més que els estosseaments d'un modest caixista d'impremta o tal volta la *voz parlante* del veí de més enllà o de més ençà... encara que no falta qui sospiti, que no és més que el portaveu del seu company de fatigues «El Vendrellense».

Amb aquest difícil punt d'identitat nosaltres hi anem tan venuts, que quan el fullegem s'ens apareix el Sr. «Baix» talment com si fos aquell orgullós escocés Law, que portava una diadema de paper enganxada al front amb la paraula escrita *Sistema*. Perquè el «Baix» no és res més que un sistema; un sistema de periodisme de *casinet* del que el públic no s'hi fixa o no en fa cabal, perquè si no fos així, estem amb la seguretat que per un prurit d'estimació personal, la mateixa opinió pública, li hauria privat la circulació...

Determini aquest (i aixó ho diem ben serios) que ens causaria una greu consternació, perquè perderia la política local una nota humorística que sempre resulta cómica dintre la seva serietat, i que ens privaria a nosaltres d'una de les delícies més passatjeres de cada dissabte...

No, no; que surti, que enmotlli força i que s'esbravi tant com pugui amb *RENAIXEMENT*. Nosaltres prometem no fer-li cap mal, i si arriscant-nos a comprometre la serietat del nostre setmanari alguna volta li fem l'honor de donar-nos per aludits amb alguna de les seves inconveniències, serem tan benévols, que com ara amb prou feines si se'n sentirà de les nostres paraules lleugeres, suaus i plenes de benigñitat.

Bueno, aixó se suposa, no passant dels límits de l'inofensivitat, perquè si ens obliguessin a posar-nos serios, aleshores potser ens dedicariem degudament documentats a la publicació de les edificants històries d'alguns barres, que mercès a la bonhomia de tothom, directe o indirectament s'atreveixen a fer-se passar com a figures preclars de la localitat. Aleshores veurem si a certs individus de certa moralitat, no els escauria millor ocupar-se dels seus afers par-

ticulars, que no ventar-se de vetllar per un po-
ble qu'és massa honrat perque el seu nom vagi
a la boca de segons qui...

De totes maneres no creiem que arribem en
aquest extrem, com tampoc hem arribat a pen-
dre'ns res en serio de lo que fins avui han vin-
gut escopint aquelles planes. Si així hagués si-
gut hauriem ja contestat perque som el porta-
veu de les esquerres 'del districte; hauriem in-
sertat quatre o cinc articles de reconegudes fir-
mes, protestant contra la indigna campanya feta
als Jocs Florals; hauriem preguntat quin con-
cepte té el «Baix» de la moral de Vendrell, per
volguer lo fer combregar amb rodes de molí
sempre que li convé; li hauriem fet veure la de-
finició que acostumem a donar els homes edu-
cats, a qualsevol abús que signifiqui escarni a
una noble amistat, fent ús d'una carta absolu-
tament íntima i privada; i respecte aquella ino-
portuna pregunta que feia, dient que si un au-
tor premiat no es presentava a recollir el seu
premi en els Jocs Florals, qué se'n farien de les
pessetes, nosaltres hauriem aconsellat a la Co-
missió Organitzadora, que les hagués esmerçat
aixecant en mig del Passeig del 4 de Març una
estàtua de l'Honradesa, mostrant, per glòria a
la Santa Tranquil·litat de Consciència, unes tau-
les com les de Moisés, figurant en l'una, els
comptes dels Jocs Florals i en l'altra els de cert
ex-president de la Junta de Protecció a l'Infàn-
cia, perque poguessin comprovar les genera-
cions futures, de quina manera es dugueren els
uns, i de quina manera es presentaren els altres.

Peró no cal; ens preocupa tan poc el «Baix»,
que seria un absurd que ens el prenguéssim en
serio, car si alguna volta li hem picat els dits
amb aquella *fraseologia* que tant li xoca, no
ha sigut amb l'intent de disgustar-lo, sinó amb
el d'evitar-nos alguna llarga paràgrafada, dient-
li amb quatre mots, lo que té que dir-se de cer-
tes roindeses; altrament que en certes circums-
tancies bé está recordar aquell epigrama amarat
de sinceritat que feia dir al bonpagés :

«Perque vos soni milló
i més bon efecte us fassa,
com tinc que dir-vos senyó
que sou un cap de meló,
si jo us el crec de carbassa?...»

Nosaltres abans que tot som verídics, ens

estimem més ésser tal com som, que no sortir
a cada pas tergiversant conceptes, com ho fa
quasi sempre «El Baix Penadés»; car aquest és
un abús que ni en serio ni en broma, li hauriem
de tolerar, ja que amb aquest abús o bé intenta
sorprenre la bona fe dels llegidors creient-los
uns pobres ignorants, cosa no admissible, o bé
el seu director no está dotat d'aquelles facultats
precises per ésser director d'un periódic, cosa
menys admissible encara, si es té en compte
que un càrrec així en res pot estar amb relació
amb un curt de gambals...

Deixant apart tota aquesta serie de xistoses
incongruències que trobem en cada número del
«Baix» permeteu-nos que li aclarim quelcom l'
alusió que'ns fa amb aquest maremagnum igno-
cent de la Junta Pro-soldats que sembla que
hagi de desquiciar el món i fer tremolar les es-
feres i qu'és la cosa més tonta de la terra, dien-
li que una cosa és Pro soldats i l'altra Pro-pá-
tria; que una cosa és qüestió de sentiment i l'
altra de consciència, que una cosa és filla de la
bondat i l'altra de la idealitat.

Parlant més clar, perque m'entengui. Es pot
auxiliar a un malalt i forçar a qui el cuida a
un canvi de règim; es pot consolar a una vícti-
ma i revoltar-se contra un tirá; es pot enviar un
socor a un soldat i una protesta a qui l'obliga...
i així podriem fer una serie d'alusions demos-
tratives, que el «Baix» confon a cada pas la gim-
nástica amb la magnéssia qu'és un encant. ..

I res més... que massa us hem dit Sr. «Baix
Penadés», i us fem l'honor d'un reclam, que més
ben empleat estaria dedicant-lo al debut d'una
mala cupletera, i tal volta algú ens censuri per
aquesta tolerància...

Continueu endavant, aneu tergiversant, em-
patollant i embulladant comentaris; aneu llen-
sant impropis; aneu protestant i dient que
diem una mentida... i sobre tot seguiu cantant
El Duo de la Africana amb «El Vendrellense»
que aixó resulta molt edificant. Nosaltres que no
ens enfada qui vol, sinó qui pot, si ens queda un
rato, us seguirem el bon-humor, i si algun altre
dia ens ve bé, imitant al Cronista dels herois d'
Esmandra, ja tornarem a garbellar totes les vos-
tres minúcies, engrascent-vos amb alguna que
altra arenga com aquesta...

A. LERTA

No hi ha de qué... A propòsit...

DONANT per recollides certes *advertències* escrites pel regidor Sr. Ferret en les planes de «El Baix Penadés» de la setmana passada, al retreure un afer naturalíssim produït en una reunió consistorial, permetim company Ferret que entrant de plé en la seva qüestió breument li diguí:

Que si com me calia, vaig firmar el document de la Junta Pro-soldats a que es refereix, fou per considerar, (i resulta pueril haver-ho de dir) que l'objecte del mateix no eran els elogis que es poguessin dirigir a determinades persones, sinó que amb la meua firma expressava una plena solidaritat amb aquella Junta, que per un dret de dignitat propia a causa de les seves manifestacions, es va creure en la necessitat de justificar el seu funcionament i el fi de la seva creació. Altrament sí així no ho hagués fet, a ben segur que també s'en haurien tret conseqüències de disconformitat i apreciacions que no haurien sigut prou justes.

En quan al sentit de democràcia, tinc que fer-li avinent, que sense que em precisi empatxar-m'en, crec reunir la suficient, per poder obrar sens necessitat de perdre tot allò que diu en l'escrit que em refereixo. Al fi i al cap en aquest sentit, ni el de vosté es l'únic, ni la seva crítica la definitiva.

Vosté ja em deu coneixe suficientment, i per lo tant tinc que suposar que les seves alusions responen al proposit d'una campanya que no la crec prou justificada (i per aixó no volia contestar) per sapiguer que tot aixó de les *coaccions* i demés que diu, no respon a la meua manera d'esser ni d'obrar.

I continuant, respecte als darrers paragrafs del seu article dec manifestar-vos, que no tinc cap necessitat de volguer-lo entendre per quan aixó seria suposar unes arrogancies, que com que ni les provocho, ni les concedeixo, ni les esquivo, no les acullo.

Aixó es tot. En quant a la seva pregunta final, si mereix una contesta es segurament per dir-li —«No hi ha de qué...»

J. VIDAL CANELA

Hem rebut un article amb el titol de «Al Sr. Ferret» firmat per un *Soldat Vilatà* i fetxat a l'*Africa, Juliol 1922* en el que recollint les paraules pronunciades pel regidor Ferret segons el «Baix» de 22 del passat dient... *deu acabarse amb aquestes juntes pro-soldats perque elles donen als governants una nota contraria de la manera de sentir del poble*, censura les manifestacions de dit senyor, elogiant extensament el sentit benefic i humanitari de la Junta Pro-soldats de la vila.

La manca d'espai i el considerar que no val la pena fer tanta remor per una qüestió tan buida de sentit com equivoca d'apreciació, ens priva el publicar el mentat article, fill per lo qu'es despren del noble agraiment, de un que mes que nosaltres te dret a censurar la nostra *pasivitat de resignats* i a elogiar a aquesta Junta, que ha sigut l'únic consol que fins avui han pogut recollir els soldats del Africa de nostre covart silenci...

De l'Ajuntament

SESSIO DEL 8 D'AGOST

Amb l'assistència dels regidors Srs. Guiver-nau, Ivern, Sanabra, Pagés, Esvertit i Ferret, sota la presidència de l'alcalde accidental En Josep Vidal es dona comensament a la sessió llegint-se l'actade la sessió anterior que queda aprovada.

Es dona compte del despatx oficial procedint-se a la lectura de dues instàncies pertanyents a la Comissió de Foment; una de Magdalena Horts i l'altra de Francisca Cañís, demanant permisos per obres en cases de la seva propietat.

Igualment és llegida una instància de la Vda. de Tomás Recasens sollicitant l'oportú permís per l'instalació d'un electre motor en la casa núm 25 del carrer Major, acordant que dita sollicitut es faci pública per edictes, als efectes de reclamació.

El Sr. Vidal comunica al Consistori que la Comissió de Foment creu oportú l'arranjament del camí que condueix a Sant Salvador, i no manifestant-se cap parer en contra així s'acorda

No havent-hi res més a tractar s'aixeca la sessió.

ZADIG

Espectacles

CINE TIVOLI

Continuen passant per la pantalla d'aquest cine, les cintes més exquisides, els arguments més interessants, i les artistes més formoses...

Envolt l'esperit en la fosca embriaguesa de les enfocacions cinematogràfiques, sent com una dolça fruïció sentimental que el transporta en el propi país dels seus ensonnis, a on la fantasia crea nous arguments que tenen relació més directa i més intensa amb el nostre sentir que els que traspuen en la blanca tela...

Benhagen aquests desviaments il·lusoris, si ells serveixen per fer més esplendent la bellesa de les nostres íntimes creacions i si com diu el poeta, és la bellesa quasi una virtut, que també afecti els nostres anhels...

§

CASINO CIRCO

Diumenge a la nit debutà en aquest escenari la gentil cupletera Amàlia Robledo, amb un enlluernament de presentació i una riquesa de vestuari tan maravillosa, que ens quedàrem suspensos pensant si la cortina d'aquest debut la aixecava un lacai de lliureia engalonada per contentar el caprici d'una marquesa, o si la descorria la ma enguantada d'algun adorador d'una bellesa egípcia.

A la distinció que'ns feu d'escullir el nostre públic per a presentar-se per primera volta a les taules com a cupletera, per oferir-nos les primícies del seu art, ens correspon la delicadesa de tributar-li el més rendit aplaudiment.

Referent a la nostra crítica, permeteu que guardem silenci. No volem ésser nosaltres els primers de tirar als seus peus, ni la primera flor ni la primera espina.

Es quelcom molest fer judicis i vaticinis amb una ànima que es llença a volar, si no pot ésser amb al plé convenciment d'un veritable triomf.

Tant de bó que aquest vingui a portar-li dies plens de glòria, corrent enllà d'enllà, fins aconseguir irradiar-se amb la llum d'aquella estrella que segurament somnia convertir-se.

R.

Esportives

FUTBOL

DANDYS DEL R. C. ESPANYOL DE BARCELONA, 1

F. C. VENDRELL, 3

Entre el públic que assisteix als partits de futbol que tenen lloc en nostra vila, cundia espectació la nova actuació de nostres equippers en un nou encontre després de lo passat a Vilafranca.

Per aquesta raó el partit de diumenge passat portà nombrosa concurrència al camp de joc.

Amb aquesta espectació donà començ el partit notant-se que l'equip tenia fe en la victòria, iniciant un joc vistós de combinacions, logrant Baldris el primer goal d'un matemàtic remate aprofitat molt bé.

Centrada la pilota, en va procuren els visitants cercar l'empat iniciant una sèrie d'incurcions uns i altres, castigant-se a l'equip visitant amb un fre-kic que Cubota converteix en goal.

I sense altre resultat termina aquesta part.

El segon temps fou prodig en sensacions. Dos goals foren marcats, logrant Bonet el de honor pels seus, i Baldris el tercer i últim de la tarda de penalty.

Els equips s'alinearen en la següent forma :

Dandys.—Vives, Duran, Fabré, Conill, Bonet, Estivill, Sovietas, Tormo, Tobeña, Martínez, Pinilla.

F. C. Vendrell.—Altés, Nin, Marqués, Barnadas, Colet, Martín, Ivern, Cubota, Baldris, Aloy, Planas.

Actuà d'àrbit B. Ferret.

Es distingiren pels visitants Tobeña, Vives i Bonet, els demés molta voluntat. Pels nostres, tots, en especial Colet, Marqués i Baldris malgrat que la sort no li fou propícia.

A Ivern li aconsellem més rapidet en ses jogades i menys individualisme.

§

Per a demà a dos quarts de cinc s'anuncia altre partit entre els primers equips F. C. Altafulla - F. C. Vendrell, el que promet veure's molt empenyat.

B.

Noves i comentaris

Amb el títol de «*El Baix Penades*, contra la *Unió Jurídica Catalana* i contra les aspiracions il·legítimes de Catalunya» s'ha rebut a la nostre redacció un article, que per excés d'original, deixem de publicar, per insertar-lo en el número vinent.

L'Alcaldia en data de 31 del passat va dirigir al Sr. Miquel Berenguer Dila, el següent comunicat remerciant l'acte de generositat, qu'en el mateix expressa i que difícilment s'esborrarà del cor dels vendrellencs.

Em complau moltíssim assabentar-vos qu'aquest Ajuntament en sessió del dia 25 del més que som, per unanimitat va acordar concedir-vos un expressiu vot de gràcies pel donatiu de 15.000 pessetes que heu fet darrerament al Hospital i Asil del S. S. Salvador d'aquesta vila.

Al ensems uneixo a dit agraïment Corporatiu, el reconeixement d'aquesta Batllia per dit important acte benefic.—Visqueu molt anys pel bé de nostra vila.—Vendrell 31 juliol de 1922.—J. Vidal.

Hem rebut un atent B. L. M. de nostre volgut amic En Joan Bta. Perelló participant-nos haver establert el seu nou despatx d'advocat en el carrer de Lauria 13 Tarragona.

Agraim la finesa.

El dia 21 del passat va pendre possessió d'aquesta Biblioteca amb el carrer d'auxiliar la Srta. Adela Riera Carré aventajada alumna de l'Escola Superior de Bibliotecàries.

No cal dir que li desitgem un bon encert amb el compliment del seu carrec i una agradable estada entre nosaltres.

BIBLIOTECA POPULAR

Estadística del mes de Juliol

Han concorregut a la Biblioteca aquest passat mes de Juliol 755 llegidors; 105 homes, 220 dones, 430 infants, que han consultat les següents obres: Llibres d'infants 930, Obres Generals 178, Filosofia 3, Religió 1, Ciències Socials 6, Filologia 9, Ciències Pures 10, Ciències Aplicades 32, Belles Arts 55, Literatura 352, Història 38. Total son 1614 obres consultades.

Servei de préstec.—S'han inscrit 7 llegidors sumant-ne fins ara 17. Les obres deixades a domicili son les següents: Obres Generals 5, Belles Arts 4, Literatura 22. Total son 31.

REGISTRE CIVIL

Del dia 10 al 17 d'Agost

NAIXEMENTS : Bonaventura Ribas Ramón, Carreró, 7; N. Mercadé Güell, Cristina Baixa, 89.

DEFUNCIONS : Salvador Urpí Marcé, de 35 anys, Estrella, 21; Teresa Jané Rallé, Nou, 17; Maria Amigó Solé, de 70 anys. Prat de la Ribba, 8.

MATRIMONIS : Cap.

OCASIO: Fixeu-vos amb l'anunci BADIA.

Bisbal del Penadés

Semblava que aquest any haviem de tindre una Festa Major, faltada de les convulsions que produeixen els grans festetjos. Mes en aquets 15 dies darrers, ha canviat de tal manera l'aspecte d'aquesta festa, que tot lo que deixava endevinar un decaïment s'ha convertit en esperit animat i bullanguer.

La Societat Unió Bisbalenca s'ha encarregat de tot aquest trasbals, confeccionant un programa de caracter vorament extraordinari.

La Secció d'Esports de dita societat, ens vol demostrar igualment la seva empena organitzadora, inaugurant un espaiós camp de futbol, (d'unes dimensions pel joc de 90 metres per 55 d'ample) i perque aquesta inauguració resulti un aconeteixement presenta un partit entre el primer team de dita Secció, reforçat amb importantíssims elements de Club-D. Espanyol de Barcelona i una selecció de jogadors dels teams 2.º 3.º i 4.º del F. C. Barcelona.

A mes, a mes les Senyoretes concorrents a dita Societat han costejat i treballat una riquíssima bandera, de la qual ne faran entrega durant el partit, a la Secció de Esports que la farà la seva senyera.

Àpart dels balls d'orquestra que durant els dies 15, 16 i 17 amenitzaran la Festa Major, s'ha contractat la acreditada Companyia de sarzuela Aragai, la qual entre altres funcions representarà «La Alegria del Batallon» i «La Banda de trompetas».

Res... una festa que per lo animadíssima que resultarà en festetjos, no dubtem es veurà molt concorreguda.

El Corresponsal,
JOAN PASCUAL

Pont d'Armentera

Al escriure per primera volta a n'aquest dígit setmanari del nostre districte, sento en mi l'agradable satisfacció de donar com a nota primera del Pont d'Armentera la notícia de la celebració de les eleccions efectuades el 16 del passat per significar elles amb l'anulació de les últimes el triomf de la justícia, de la veritat i de la voluntat del nostre poble.

Sis anys feia que les nostres eleccions municipals venien fent-se per l'article 29, però sempre de la manera més injusta presentant-se sempre més propostes que regidors, mes per fi podem dir que ha arribat l'hora, que tots aquests mangonejadors del nostre Municipi que no han fet més que atropellar a tots els veïns durant sis anys consecutius amb tota mena de conceptes rebin amb el triomf d'aquestes últimes eleccions el menyspreu general de tot el veïnatge.

Fou tan amenaçadora la tormentada que vegeren que se'ls venia al damunt, que aquests cacics de poble veient-se amb l'impossibilitat de treure ni les minories dintre el Consistori, s'abstingueren d'anar a la lluita, cosa ben llastimosa per cert doncs així s'hauria demostrat quin és el nostre sentir i quin és el nostre pensar quan se trova enfront del caciquisme.

Ara sols cal esperar de l'actuació dels regidors entrants, que posant tots els afers embrollats del Municipi a son degut terreny, al ensems que procuren per la regeneració del nostre poble obraran sempre en benefici del seu impuls honorat i treballador.

El Corresponsal,
JOAN CALBET

Pla de Cabra

DIVAGACIÓ

S'ha dit i es repeteix encara que si Espanya no te la República es perquè no hi han republicans. Al nostre modo d'entendre no es que no hi hagi republicans, sinó que l'immensa majoria

bo i sentint pregonament arrelats els ideals de republica viuen dispersos i distrets en altres camps de lluita que no els deixen premeditar lo que representaria per el pais un régim republicà.

Cal sols una petita meditació per veure amb una república les grans transformacions polítiques socials i rel'ligioses (tant perjudicials amb el régim monàrquic) que s'operarien en el nostre pais.

Cal sols que vulgaritzem una mica aquesta petita digressió per veure que si en un dia d'eleccions poguessim desvetllar qualsevol de les moltes consiencies adormides o inconscients de les que es venen el vot i li diguessim que ell es el responsable de les disbauxes que representa una monarquia i lo tonto que significa per una nació l'aguantar aquesta, per la sola *raó inviolable* d'una successió hereditaria (Sense contar que d'un pare savi en pot neixer un fill tonto, fanatic o ximple) Jo crec que per aquestes dues circumstancies sols aquets homes que no son res, serien republicans; altrament que es una *raó indiscutible* que es la cosa justa i natural que una nació s'esculleixi l'home que cregui mes abte, més honorat i més savi perque regenti el seu destí sense deixar-lo a la ventura de qualque figura decorativa.

Hauriem de considerar aquets punts com un principi de Llibertat de que tots els pobles conscients i estrictament civilitzats, a la força tenen que desitjar, ja d'aquest principi dimanen la anul·lació de molts privilegis i compromisos que ens allunyen també de la igualtat que tots els ciutadans han de voler pel seu poble, tenint per descomptat que tampoc sense aquesta igualtat es possible una confraternitat social dintre una tendència democrática.

Per aixó si a cop de vista ja ressorgeix aquesta tant humana trilogia de la Llibertat, la Igualtat i la Fraternitat del republicanisme, com es possible que Espanya no sigui republicana per manca de republicans, si tots el homes a la força n'han de tenir un fons?...

El Corresponsal,
BERNAT LLOBERA

Magí Casajoanes

Tintura moderna marca M. C.

SANTA COLOMA DE QUERALT

La tintura moderna marca M. C. es prepara científicament a propòsit per a tintar tota mena de roba per fina que aquesta sigui i en el domicili del propi consumidor

Exclusiva per a Espanya M. Casajoanes Amorós.

Grand vin

Mousseux

DEMI

SEC

CARTE D'OR

Duc del Etoile

REIM

Grand vin

Mousseux

DEMI

DOUX

CARTE BLANCHE

GINÉ

SARREAL

BADIA

SAID d'ocasió, carroceria esplèndida

500 PESSETES

LAMPISTERIA

: Salmerón, 24 :

Vendrell

Fabricació de farines per cilindres

Especialitat en farines blanques per a la fabricació de paste; alimentícies.

Fabricació de ciments ràpids

Per procediments moderns, moli de boles. Classe molt especial per humitats.

Florenci Mateu

Teléfono 62

SARREAL

EPILEPSIA,

mal de Sant Pau

i tots els accidents nerviosos es curen radicalment amb el

Neurovital

J. Vinyeta i Urgell

FARMACIA

SARREAL

Fàbrica de Guix i Ciment

LLORENS MIQUEL

Teléfono 29

SANTA COLOMA DE QUERALT

Anton Jordana Lamich

LLIBRERIA I CENTRE DE
SUBSCRIPCIONS

Representant de l'Impremta Josep
M.ª Recasens, de Montblanch.

SANTA COLOMA DE QUERALT

"La Reforma"

FABRICA DE FARINES

Silvano Roselló

Telèfon 9 - Santa Coloma de Queralt